Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

scera ferrea habes. & nulla te cõpassio
mouet. flectat te saltẽ miseratio sangui
nis tui. Ille aut mandauit ei. Pastor fi
lios ñ genera uit. Et ita discessit audi
ens aut hec iudex misit dicens; vel uerbo
iubeat. & ego eũ dimitto. Senex aut reman
dauit dicens. Examina causã. sedm legẽ.
& si dignũ ẽ morte. moriat. si aut dignus
ñ ẽ. fac quom uis. Vt opere impleam. qd
Dixit iterũ abbas pastor. Doce cor tuũ ser
uare. quę alios doces lingua. Dixit iterũ
quia homines adloquendũ pfectu uide
ri uolunt. & inopando id qd locum mi
Venit aliquando abbas [nores sunt.
adelfius qui fuit epsc nicopoleos ad ab
batem sisoi in montẽ abbatis antonii.
& quando discessurus erat. fecit fres gu
stare mane. Erat enim ieuniũ. Et cũ pone
rent mensã. ecce frs pulsauerũ. Dixit aut
senex discipulo suo; da eis modicas pul
ticulas. quia de labore s. Et dic ei abbas
adelfius; dimitte eos interim. ne dicant
quia abbas sisoi tã mane comedit. Et in
tendit eũ senex. & dic fratri alicui.

lingua docemus